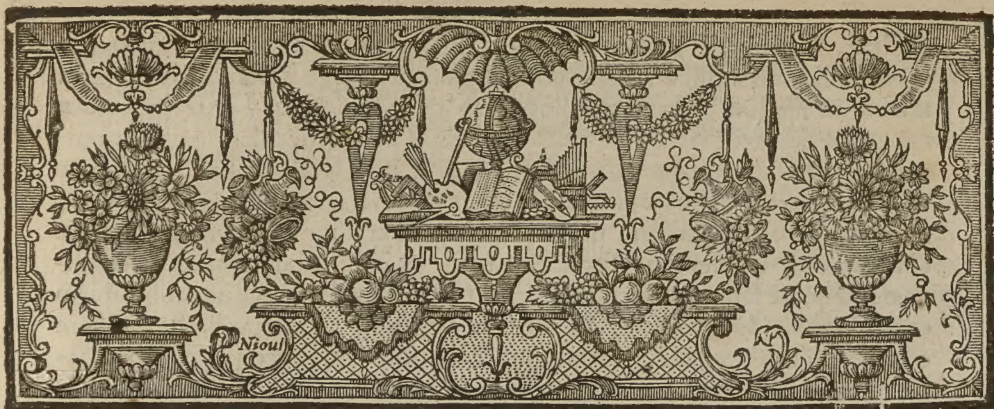

D. O. M.

THESES ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

UTOPSIÆ Anatomicæ ſubjiciens varia inſtrumenta, innumeraſque machinas quibus conficitur humana compages, nobiliſſimum ſanè ſupremi Conditoris opus, quis non exclamet? Sed proh dolor! Ex corporis œconomiâ neceſſariò ſequitur mors naturalis! Quot diverſæ fluidorum ſpecies, quot diſcrepantia vaſculorum genera, quot movendis, firmandiſque aliis partibus *columnæ, trabes, hypomochlia, cunei, vectes, &c.* tot variæ morborum ſedes! Felices adhuc æſtimandi homines, ſi ſanitatis ſororem ſapientiam colentes imminens lethi punctum temerè non accelerarent: Illud retardare, furentes ac renaſcentes morborum hydras oculato ferro debellare, arduum Chirurgi opus! Totus incumbit in inveniendo quid natura faciat aut ferat. Quanta requiratur in inveſtigando ſagacitas, in reſtituendo ſolertia, ſolus videt qui hanc artem ad amuſsìm tenuerit. Patellæ fracturam aggreſſuri quædam anatomica præmittemus.

In inferiore femoris, & ſuperiore tibiæ parte deprehenditur os ſpongioſum, cordiforme, aut hypocaſtani vulgaris fructûs ſimilitudinem referens, genu propriè dictum conſtituens, patella ſive rotula, mola, ſcutum & os ſcutiforme dicitur; dividitur in baſim, apicem, facies & limbos.

Basis ſursùm ſpectans, quatuor muſculis extenſoribus ſuræ inſertionis punctum præbet, apex verò, firmiſſimo ligamento, tibiæ tuberoſitati nectitur. Facies numero duæ; externa planior, licèt inæqualis, & quodam modo convexæ ſuperficiei, lineas quaſdam oſſeas, alias aliis ſuper

additas, foraminulis, tuto vaſorum ſubſtantiam oſſeam irrorantium itinere, inſignitas exhibet. Tendinoſis, ligamentoſiſque fibris in hanc faciem mirum in modum inſertis; nullus datur perioſteo locus. Interna rotulæ facies, articulari cartilagine inſtructa, duas habet foveolas, lineâ prominente à baſi ad apicem diſtinctas, & cum inferiore femoris parte quæ trochlea dicitur articulum petit; externa cavitas amplior, ac tenuior, majori femoris proceſſui, interna minor & craſſior, minori ac internæ ejuſdem oſſis eminentiæ reſpondet: patet exindè totam rotulæ cartilaginem adæquatè femoris trochleæ coaptari, hypomochliumque muſculis tibiam extendentibus ſuppeditare. In toto ſui margine, in quo limbos videre eſt, globuli deprehenduntur adipoſi, vaſculis ſanguiferis, poriſque ſinovialem humorem in articulum ſudantibus referti: linea inſuper, oſſea tenuior cui plura inſeruntur ligamenta: ſcilicet 1°. Membrana capſularis, faſciis ligamentoſis firmata, cujus ope, rotula capſulæ ligamentoſæ articuli genu, partem efformat. 2°. Ligamenta tria, quorum duo exteriora, à limbis ad latera decurrunt, & anteriorem capitis tibiæ partem petunt. Tertium ab infimâ faciei cartilagineæ parte procedens, anteriori parti lunulæ inter condylos femoris excavatæ inſeritur (*a*).

Qui tibiam extendant muſculi quatuor numerantur. Primus teres anterior vel rectus, duobus tendinibus litteram Y. efformantibus ſuperiùs nectitur. Scilicet ſuperiori ac anteriori proceſſui ſpinali oſſis ilei, marginique ſuperiori cavitatis cotyloïdeæ oſſis iſchii; carnea muſculi pars femoris longitudinem decurrens, deſinit in tendinem baſi rotulæ, cum ſequentibus, firmendum. Secundus cruralis, anteriori femoris faciei, immediate à ſuperiore circiter, ad inferiorem partem ſubjacet. Tertius & quartus vaſti, internus & externus: prior, internam femoris, à minori trochantere, poſterior externam ejuſdem oſſis faciem à majore trochantere ad inferiorem partem decurrit; tandem cum terete anteriore & crurali deſinunt in tendinem firmiſſimum, rotulæ ita coadunatum, ut rotulam hujus tendinis proceſſum diceres, quâ mediante tibia extenditur.

Arteriæ & venæ popliteæ articulum ambientes, huic ſanguinem ſuppeditant, reducemque in cruralem venam eructant. Nervos à crurali & iſchiatico partes prædictæ recipiunt. Nec deſunt vaſa limphatica, in glandulas inguinum tendentia. Aponevroſes, gluteorum & faſciæ latæ, quibus addas, in mulieribus, ligamentorum teretium uteri propagines partes ſubjacentes inveſtiunt, partìmque textum cellularem firmant.

Soluta cohæſio partis duræ à cauſâ contundente, fractura dicitur. Talem ſimplicis patellæ fracturæ cauſam ne exiſtimes! Omnis enim cauſa contundens, ut advertenti patet, non-niſi complicatas exhibet rotulæ fracturas, quæ ſunt vel longitudinales, vel tranſverſæ, vel obliquæ, vel in plura fragmenta, &c. Simplex verò de quâ hîc agitur fractura non fit niſi tranſversìm, tum ratione ſitûs, tum defectu elateris in oſſe; quandò ſcilicet genu ultrà modum flexo; ſi vehementiori motu contrahantur muſculi ſuræ

(*a*) Jacob. Benign. Winſlow. Expoſit. Anat. *Traité des Os frais*.

extenſores, labentis corporis pondus ſuſtinere inepti, tunc rotula flecti neſcia, tantòque oneri impar, in duas frangitur partes, quarum ſuperior tendini muſculorum, inferior ligamentis tibiæ adhæret, ſpatium inter utramque plus minùsvè latum efformans.

Propriis & communibus ſignis dignoſcitur fractura patellæ: alia rationalia, ſenſibilia alia. Rationalia, dolor, motûs impotentia, labendi modus, &c. Senſibilia viſui, tactui, auditui eò faciliùs patent, quo majori mole donatur fragmentum ſuperiùs: ſin minùs, contrà: cave autem ne, in judicio anceps improvidè genu flectas! Quanta inde oriuntur accidentia! dolores intolerabiles, nervearum, aponevroticarum, ligamentoſarum partium dilacerationes, convulſiones, partiumque ab invicem dimotio talis, ut difficillimè in priſtinum locum reduci queant (*a*).

Prognosis pro variâ ſpecie differt. In genere, mali ominis eſt rotulæ fractura: diſrumpitur enim cellulosa oſſis fabrica, undè plurima mala ab humoribusextravaſatis, aut in articulum delapſis naſci poterunt. Ligamentis, quibus donatur, laceratis irritatisvè, inflammatio, convulſiones, calli inæqualitas, defectus, deformitas & anchyloſes ut plurimùm ſequelæ. Datâ tamen accidentium paritate, tranſverſa pejorem effectum, longitudinali prodit. Tendinis enim muſculorum extenſorum, ut jam diximus, partem efformat rotula; undè ſi tranſversìm frangatur, ſtatìm turbatur horum muſculorum directio & efficacia; ultrà modum contrahuntur ſpontaneâ contractione ac elaterio, partemque oſſis cui adhærent retrahunt, maximè, ſi fragmenta ab invicem, majori ſpatio receſſerint. Inter complicatas, quæ à globulis ſclopetariis, aliisvè inſtrumentis bellicis naſcuntur, multò majus periculum portendunt quam à lapidibus, fuſtibus, aliisvè inſtrumentis; in prioribus enim truncatio membri, plerùmque ſola fit anchora ſalutis, undè ſpes in anguſto eſt, & pericula multa circumſtant.

In curatione quatuor preſertìm attendenda, 1°. Ut fragmenta ritè & adæquatè ad invicem accedant & coadunentur, 2°. Ut deleatur muſculorum extenſorum contractio & alter nimius, quod maximi momenti eſt ut optatum feratur punctum, 3°. Ut idoneâ deligatione partes contineantur ac firmentur, 4°. Ut calli deformitas, ſubſtantiæ medullaris extravaſatio nimia & anchyloſes vitentur.

Repositionem fragmentorum, ſi adſit inflammatio aut ingurgitatio inſignis, differre juvat, donec, in quantum poſſibile, diſcuſſum fuerit illud accidens; quod quidem obtinetur, repetitis venæ-ſectionibus, reſolventium, diſcutientiumvè fomentorum inflammatæ parti applicatione, diætâ tenui, aliisque, ſuo loco inflammationem, ſuccorum luxuriem, variaque accidentia debellaturis. Quibus peractis, neceſſe eſt muſculos extenſores, in

(*a*) Refert Clariſſ. D. Petit virum quemdam, ſimilibus motibus, tantis cruciatibus vexatum fuiſſe, ut ob vehementem dolorem, in lypothimiam evanuerit; quibus iteratis acerrimus dolor miſerum tandem placido ſopore necavit. *Traité des Maladies des Os, Tom. 2. pag.* 235.

tantùm élongare quantùm à naturali ſtatu fragmentum ſuperius receſſerit; quod fit pollicibus, alternis vicibus, ad fragmentum conducendum immiſſis, crure interdum in quantum extenſibile, extenſo, ægroque ab omni hujus partis motu abſtinente : extenſis muſculis ſuccedit coaptatio, quâ Chirurgus fragmenta utrâque manu ſtudet ad priſtinam figuram reducere. Reducta in priſtinas ſedes fragmenta ritè contineantur; donec ſplenio craſſiore, faſciâque quinque circiter ulnis longâ, duobus pollicibus latâ, femur ab inferiore ad ſuperiorem partem variis circuitibus ambiente, debilitetur muſculorum contractio quod, ut ſuprà monitum præcipuè confert.

Post hanc deligationem altera requiritur ſequenti ordine, 1°. Splenium ſemi-ulnâ longum, ſex digitis latum, in mediâ ſui parte perforatum & in quatuor capita deſinens, cui ſuper imponuntur cartulæ duæ lunatæ, linteis circumductis emollitæ, rotulam ambientes, novâque faſciâ priori ſimili ſed in duo capitâ volutâ firmatæ. Porrò hæc faſcia, mediâ ſui parte ſuperiori fragmento immittitur, duos circulares, poplitiem decuſſantes, totidemque in inferiori fragmento exhibens, tandem poſt plures & alternos circumductus figuram arithmeticam 8. æmulantes, rotulam cartulaſque tandiù attrahit, donèc in debito ſitu firmentur. Tunc invertuntur quatuor ſplenii capita ſuperiora inferiùs, inferiora ſuperiùs tendentia; miroque artificio, integram deligationem firmantia, idoneis aciculis affiguntur. Quibus peractis, accedit inſtrumentum baculis tenuioribus aut ſtraminibus in cylindraceum ordinem diſpoſitis conflatum, ſpleniiſque in duo capita volutum, Gallicè *des Fanons*, quo mediante pars in idoneo ſitu firmatur, molliori pulvinari impoſita, eo tamen modo, ut pes ſit genu altior, ob faciliorem ſanguinis reditum; talario tandem, ſoleâque ritè deligatâ, perficitur apparatus.

Has Theſes, Deo Juvante, & *Præſide* M. JOANNE-CLAUDIO MERTRUD, Artium & Chirurgiæ Magiſtro, *tueri conabitur* *Antonius-Martinus Gilles, Pariſienſis, Artium Liberalium Magiſter, & in Noſocomio Pariſienſi, Chirurgus Præcipuus.*

PARISIIS.

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Martis 30ª. Septembris à ſeſqui-ſecundâ poſt meridiem ad ſeptimam anno R. S. H. 1760.

PRO ACTU PUBLICO

ET SOLEMNI COOPTATIONE.

Typis P. Al. Le Prieur, Collegii & Acad. Reg. Chirurg. Typographi 1760.